ANUL XV. — Nr. 2984

FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU

DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Joi 22 Decembrie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.60

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIA STUDENŢILOR DIN CLUJ

Intre două declaraţii oficiale

D. Octav Luchide a răspuns, dând lămuriri asupra faptului că România n'a cerut înscrierea in «Cupa Europei».

Neînţelegerea — ca să spunem aşa — a pornit dela o afirmaţiune a d-lui Kenyeres. Secretarul general al Federaţiei ungare a declarat că a fost surprins de faptul că România n'a cerut această înscriere.

Aşteptându-se să se producă, delegaţii unguri aveau mandat s'o susţină. Neaflându-se, însă, în faţa unei cereri, n'au avut ce să susţină

Iată deci, o declaraţie categorică: România nu a cerut înscrierea in «Cupa Europei».

D. Luchide — sesizat de declaraţia aceasta indiscretă — a convocat reprezentanţii presei (cari, pentru nevoia aceasta oficială au fost lăsaţi să pătrundă în localul Federaţiei de football..) şi le-a explicat că la mijloc este o neînţelegere. România — pretinde d. Luchide — a făcut cerere să fie înscrisă în Cupa Europei, încă din Aprilie

Cu alte cuvinte, d. Kenyeres n'a ştiut ce spune. Sau, a ştiut ce spune, dar — ca să spunem aşa — a spus altfel decât stau lucrurile în realitate.

Termenii nu au, în fond, nici-o importanţă. Importantă este contradicţia dintre cele două declaraţii

D. Kenyeres a afirmat că nici-o cerere n'a fost înaintată comitetului CEC, pentru a admite înscrierea României în Cupa Europei. Şi, este cam greu de crezut că d. Kenyeres n'a fost în stare să vadă o astfel de adresă, într'un dosar care nu mai cuprindea nimic altceva..

D. Luchide pretinde că România a făcut această cerere. Şi, este greu de admis că d. Luchide ar putea să facă o confuzie

Există, deci, o contradicţie certă, între două declaraţii oficiale. Intre declaraţia făcută de d. Kenyeres, şi aceia pe care i-a opus-o d. Luchide.

Pe noi — repetăm — nu ne interesează această contradicţie Ne interesează că utilizând argumentul dlui Kenyeres, comitetul Cupei Europei Centrale nici n'a luat în discuţie înscrierea footballului nostru în «Cupa Europei», şi a definitivat existenţa acestei competiţii, fără participarea României.

In declaraţiile pe cari le-a făcut presei, însă, d. Luchide a descoperit şi un fel de reparare a faptului că România n'a fost înscrisă cu prilejul conferinţei dela Bucureşti, în Cupa Europei. Fie că a făcut, fie că n'a făcut cerere. Pe cale particulară, au fost perfectate întâlniri cu Ungaria şi Italia. Un match cu Elveţia este deasemeni aproape perfectat. Cum aceste matchuri vor avea şi revanşe, iată-ne în situaţia de a juca cu toţi concurenţii «Cupei Europei» şi deci, de a nu mai întâlni niciun obstacol, pentru acceptarea noastră «cu toate formele» în această competiţie.

Acceptarea aceasta se va produce, se pare, la Praga, cu ocazia adunării generale care va avea loc la sfârşitul lunei Februarie.

Este regretabil, firesţe, că în loc să fie terminată la Bucureşti, acceptarea noastră în «Cupa Europei» va avea loc — probabil — la Praga. Am fi preferat o certitudine controlată, unei probabilităţi discutabile.

Este bine însă, în orice caz, că opinia publică sportivă a primit explicaţiile pe cari le-a dat secretarul general al Federaţiei române de football.

Şi este foarte bine că ni s'a adus la cunoştinţă că neinscrierea României în Cupa Europei n'a fost — aşa cum ne-a informat d. Kenyeres — consecinţa unei neglijenţe care n'ar fi avut explicaţii.

Toma Aurel

boxează din nou la Londra

La 2 Ianuarie campionul nostru va boxa cu

Johnny King

campionul Imperiului britanic

Reportajul în pag. 6

Ilie Petrescu ne scrie din Paris

„Bogdan a bătut toată galeria franceză

în matchul meu cu francezul Ollive"

„LA 26 DECEMBRIE BOXEZ LA BERLIN IAR LA 28 ALE LUNII VOIU FI LA BUCUREŞTI"

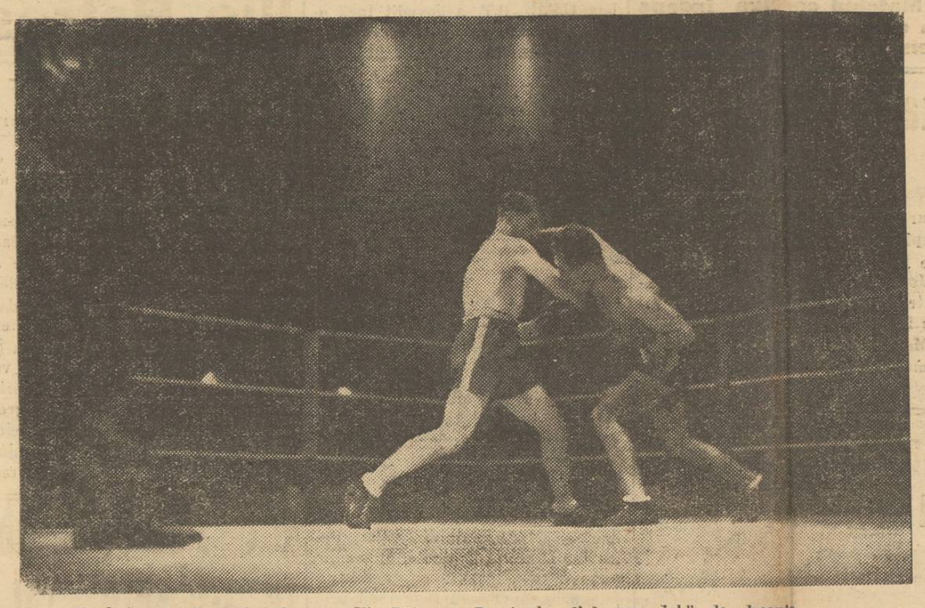

O faţă a matchului Olli ve — Ilie Petrescu. Românul aplică un „jab" de dreapta

Poşta ne-a adus ieri o scrisoare din Paris. Plicul, cu antetul ziarului «Le Petit Parisien», ne-a făcut să credem un moment că este vorba de o corespondenţă obişnuită pe care o primim din partea ziarelor străine cu care suntem în corespondenţă.

Cu atât mai plăcută ne-a fost surpriza când deschizând plicul am reunoscut scrisul lui Ilie Petrescu, campionul României la toate categoriile. Mulţumirea noastră a fost completă, când din scrisoare a căzut o fotografie, pe care o publicăm mai jos.

«Vă trimet o faţă a matchului pe care l-am disputat Joi la Wagram — începe Ilie Petrescu — şi vă rog să-mi păstraţi fotografia, căci după cum ştiţi sunt un pasionat colecţionar de «poze».

In fraza următoare campionul nostru se scuză că nu ne-a anunţat de perfectarea matchului cu Ollive şi ne spune şi cauza.

«La Paris există o mentalitate cu totul alta ca la noi. Aci matchurile un sunt anunţate din 'nainte. Nu sunt perfectate cu săptămâni înainte, ci totul depinde de forma boxeurului şi de răspunsul pe care îl dă când se face apel la serviciile lui. Mai întâi a fost vorba să boxez cu Jean Motte, şi apoi cu Ricol, ca până la urmă să fiu programat în vedetă cu.. Ollive.

Nu am refuzat acest angajament deoarece atât din punct de vedere material cât mai ales pentru viitorul meu palmares».

Dar Ilie Petrescu este un băiat modest. Parisul, cu tentaţiile lui şi strălucita victorie pe care a obţinut-o în faţa unui competitor al titlului Franţei, n'au picurat cu licoarea vanităţii caracterul său modest.

Căci ne mărturiseşte:

N'a fost un match de rezonanţă mare, de răsunet. Ollive este un boxeur bun, dar nu de o clasă excepţională, cu toate că este destul de bine clasat pe ringurile franceze».

O victorie indiscutabilă

In continuare Ilie Petrescu ne face o descriere a matchului.

«L-am învins net. In primele opt reprize am acumulat destule puncte pentru a câştiga detaşat. La un moment dat credeam că va termina înainte de limită. Ollive a fost în repriza şaptea într'o situaţie disperată. Pumnii mei înălneau parcă un sac de antrenament. Şi toate aceste puncte mi le-a acumulat stânga mea, care a funcţionat perfect. Pot spune că am câştigat cu stânga. In ultimele două reprize aspectul luptei s'a schimbat puţin. Obosit de eforturile pe care le-am făcut în primele opt reprize, m-am resimţit, lucru ce a permis lui Ollive să se releve de puţin.

Victoria mea era însă asigurată şi nu-mi putea fi refuzată de către juriu care m'a văzut în unanimitate câştigător.

Bogdan face galerie

Matchul meu a fost cu atât mai frumos, având o galerie românească din cele mai bine organizate. Atât la urcarea în ring, cât şi la coborîre am fost copios aplaudat pentru boxul frumos pe care l-am făcut.

Printre spectatori l-am recunoscut şi pe Bogdan. Simpaticul jucător ţipa din toată inima încurajându-mă din răsputeri. In gălăgia făcută de spectatorii francezi se auzeau strigătele lui Bogdan.

— Haide Ilie.

— Arde-l Ilie.

Nu trebue să vă mai spun emoţia pe care mi-au procurat-o aceste încurajări. Am luptat cu mai multă îndârjire parcă pentru a termina victorios. Auzeam — îmi făcea impresia — pe spectatorii dela Arene sau Gib, pe românii noştri, cari aşteptau dela mine o victorie. Şi am obţinut-o.

La un moment dat, când mă aflam în pauză în colţul meu îl văd pe Bogdan că încearcă să se apropie de ring. A urmat o altercaţie între el şi Paul Lafrance, care îl sfătuia pe Bogdan să-şi tempereze entuziasmul. Că n'a reuşt este altceva, căci Bogdan nu s'a lăsat până nu s'a urcat pe ring şi m'a sărutat. După match, când s'a dat decizia, de bucurie şi-a aruncat pălăria în mijlocul ringului strigând:

— Bravo ceferistule. Să trăeşti!

Antrenament, antrenament

Dar Ilie este un om coştiincios. Îşi cunoaşte meseria şi ştie ce vrea.

«Am luat o... vacanţă de două zile şi apoi încep din nou antrenamentul pentru matchul dela 26 Decembrie, când la Koenigsberg boxez cu Kreitz.

Managerul Leclerc mi-a făcut o interesantă ofertă pentru a boxa la 2 Ianuarie la Londra. El a plecat azi (17 Decembrie N. R.) la Londra cu pensionarul său Pancho Wilar care va boxa (a boxat N. R.) la 19 Decembrie.

(După cum se vede Toma Aurel n'a boxat cu Brown, cum s'a anunţat de unele gazete. Dacă Tomiţă ar fi evoluat din nou pe ringurile londoneze, el l-ar fi însoţit pe Leclerc. Ilie Petrescu cum nu pomeneşte nimic de aceasta)

(Continuare în pagina II)

D. ing. Matac, preşedinte la Viforul Dacia

Sportul românesc şi-a asigurat o nouă şi strălucită colaborare

O delegaţie de conducători importanţi ai grupării «Viforul Dacia» s'a prezentat eri d-lui ing. Ionel Matac, oferindu-i preşedinţia grupării.

D. ing. Matac a acceptat.

Vineri seara, Comitetul Clubului «Viforul Dacia» se va întruni în şedinţă, sub preşedinţia d-lui ing. Matac, urmând să traseze normele viitoarei activităţi a grupării.

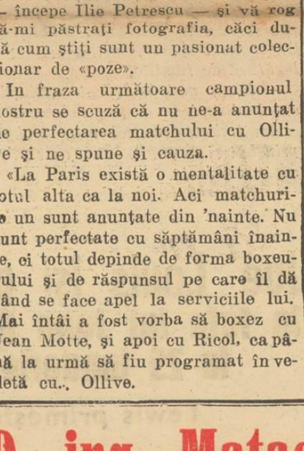

D. ING. MATAC

Iată, în termeni simpli, informativi, relatarea celui mai recent eveniment din cuprinsul sportului bucureştean. O mare grupare — Viforul Dacia — care însumează sub ordinele sale tot tineretul sportiv din cartierul I galben, şi-a găsit un preşedinte admirabil, capabil să o conducă pe căi de afirmare şi ascensiune, pe cari le merită.

Un vechiu şi brav sportiv — d. ing. Ionel Matac — de sub a cărui energie constructivă au eşit, ca dintr'o baghetă magică, realizări răsunătoare în sportul românesc, a devenit cârmaciul unei grupări cu admirabile resurse.

Grupare amatoare, eşită din râvna câtorva entusiaşti şi ajunsă în stima generală în toate ramurile sportului — rugby, atletism, football, natatie, ciclism, etc. Viforul Dacia a izbutit să obţină preşedinţia unui sportiv cu convingeri, cu resurse, cu energie, şi bune intenţiuni.

Ce va putea rezulta din tovărăşia aceasta de muncă, este uşor de bănuit.

Dintr'o glumă, energia victorioasă a d-lui ing. Matac a construit — cât ai bate din palme — un hipodrom cu cele mai moderne instalaţii. Cu cele mai atrăgătoare realizări.

Va fi de-ajuns, deci, ca o părticică din gluma aceasta constructivă să se îndrepte spre Viforul Dacia, pentruca gruparea aceasta veche şi meritorie s'ajungă, sub conducerea noului său preşedinte, la realizări răsunătoare.

D. ing. Matac a făgăduit acest sprijin.

Viforul Dacia şi sportul românesc nu vor avea, deci, decât să-i fie recunoscători.

Fosile viitoare*)

de VLADIMIR STRAINU

Pasiunii sportive de azi, care cuprinde cercuri omeneşti din ce în ce mai largi, i se pot aduce acuzaţii de tot felul. Lucrul cel mai grav formulat de atâtea ori în conversaţia oricui, este că prin sport ne sălbăticim. Aceasta nu însemnează că suntem expuşi prin cultura fizică să recădem în jocul instinctelor.Căci putem observa fiecare cum sălbăticia nu se declară atât pe ring sau pe terenul de football între adversarii de câteva ore, cât între spectatori.

Oamenii care plătesc oricât de scump locşorul lor la un match, vin cu anumite preferinţe; ei doresc să învingă un boxeur sau altul, o echipă sau alta. Starea de neutralitate caracterizează pe oricine, dar nu pe amatorul de spectacole sportive, Au dispărut partidele politice; locul lor însă n'a rămas gol, deoarece a fost ocupat de partidele sportive. Suntem «venusişti», cum este subsemnatul, «ripensişti», «f. c. rapidişti» etc., numai neutri — nu. Suferă Venus vreo înfrângere? Ne simţim însuş amorul nostru propriu sdrobit.

Deaceea, când asistăm, la matchul partidei preferate, aplaudăm frenetic succesul jucătorilor noştri, îi susţinem cu vocea în sforţările care dorim să-i ducă la victorie, strigăm împotriva adversarului neloial şi chiar împotriva arbitrului care întârzie cu «penalty-ul» reglementar, îi mai şi huiduim câteodată, chiar destul de des. Mă rog, nu e glumă sau joc; aici e sport, e partid, e amor propriu!

Dacă se mai întâmplă cumva ca vecinul din dreapta să fie «ripensist», în cazul că Ripensia se află pe teren cu Venus, şi dacă nu e moderat în manifestări, adevăratul match se mută în staluri, repetându-se de câte ori partizanii celor două echipe se găsesc alături. Mai ales, în acest caz, nu e glumă, nu e joc; e amor propriu, instinct liber, e viaţă aprinsă, putând fi deci şi moarte. Aşa dar sportul sălbăticeşte pe spectatori, dar nu pe jucători. Aceştia sunt dimpotrivă de o politeţă admirabilă: deşi câteodată plini de sânge, cu ce demnitate şi camaraderie îşi strâng mâinile totuş. Spectacolul devine atunci aproape măreţ!

Dar e foarte bine că, prin sport ne mai sălbăticim; întâi pentrucă nu vom ajunge niciodată la deprinderea comportării instinctive: suntem brutali numai la stadion în timpul jocului; iar apoi — pentrucă avem prilejul astfel să ne mai dezintelectualizăm.

Sportul a venit ca o soluţie salvatoare pentru intelectualii gălbeji, care asistând la spectacolul sportiv se simt cufundaţi în apa lecuitoare a vieţii, încep să tipe, le mai vâjâie şi lor urechile de circulaţia vie a sângelui şi, chiar dacă, încurajând cu mari gesturi un jucător, schimbă forma de pălărie cucoanelor dimprejur, nu e nimic (— se va scuza curtenitor între reprize), se mai desmorţesc încheeturile, totul însemnând oricât un câştig de viaţă.

Incet, încet, nu vom mai avea dar să ne temem, odată cu extinderea gustului pentru sporturi, de primejdia cerebralizării. Altădată, umbla vorba că omenirea, cu timpul, prin intelectualizare progresivă, va ajunge o colecţie de monştri cerebrali, adică nu numai făpturi care trăesc prin inteligenţă, dar care vor fi făcute dintr'un cap enorm, mişcându-se din loc în loc prin contracţiunile bărbiei.

Spaima de asemenea deveniri a răspândit-o în lume, ni se pare, scriitorul Wells. Acelaş sentiment a cuprins până şi un personaj, Mark Rampion, din romanul lui Aldous Huxley, Contrapunct. Rampion, scriitor şi pictor, părăsise condeiul pentru practica exclusivă a penelului. Una din operele sale era un desemn complicat şi alegoric: «Adusă în forma unui S care măturа măreţ toată compoziţia, o procesiune grotescă de monştri străbătea pieziş foaia, scăpând în jos. Dinozauri, petrodactili, titanoteriumi, diplodoci, ihtiozauri, mergeau, înotau sau sburau în coada procesului; capul era format din monştri omeneşti, creaturi cu capul enorm, fără membre nici corp, târându-se ca melcii pe secreţiunile lipicioase ale bărbiei şi gâtului». Compoziţia purta titlul : Fosilele trecutului şi fosilele viitorului.

Ce fericire că sporturile au salvat omenirea dela ceeace Huxley a numit «fosilele viitoare»!

— Ai crezut, domnule Mark Rampion, că realizezi cu desemnatul d-tale o satiră profetică; ei bine, sporturile ţi-au anulat efectul aşteptat. Căci trupurile omeneşti mai înainte să dispară, cum credeai, au început să se desvolte şi poate că vor merge aşa până la concurenţa diplodocilor, rămânând capul cât o mărgică. Rupe tabloul, domnule Rampion, dacă mai vrei să fii profet şi întoarce-l cu diplodocii spre viitor: tot ei au rămas «fosilele viitorului».

*) Reprodus din «TIMPUL».

Azi se inaugurează sezonul internaţional de hockey

CU MATCHUL VENUS-CZARNY (Polonia)

Intrare gratuită pentru toată lumea

Pe ghiaţa Patinoarului Oteteleşanu se dispută astă seară începând de la orele 9 jum. matchul internaţional de hockey pe ghiaţă dintre Czarni (Polonia) şi Venus (România). Partida reprezintă un moment important in istoria hockeyului bucureştean.

In primul rând pentrucă opune una din cele mai valoroase echipe străine, cele mai tinere şi mai merituoase formaţii indigene.

Şi în al doilea fiindcă întâlnirea face parte dintr'un turneu care se desfăşoară după un sistem nou (care însă nu se va împământeni decât.. pentru un sezon): matchuri cu intrare gratuită. *Firesţe, accesul acesta de filantropie sportivă n'are decât un scop: să deschidă gustul publicului pentru sportul cu crossa, care hotărît are drept la o soartă mai bună în ţara unde footballul adună la cele mai puţin importante matchuri oficiale câteva mii de oameni.*

Firesţe, aducerea unei echipe străine necesită fonduri; cheltueli e voiajului, întreţinere, chiria patinoarului etc. Cine s'ar fi incumetat să facă sacrificiile acestea — fiindcă nu sunt decât sacrificii pentru un sport care nu oferă perspective financiare decât cel mult la anul?

Nimeni, desigur.

A trebuit să intervină mărinimia proverbială a d-lui ministru general Gabriel Marinescu pentruca grupările Venus şi Telefon Club să ia asupră-le regia turneului lui Czarni.

(Continuare în pag. II-a)

D. gen. Gabriel Marinescu vine astăzi pentru prima oară la hockey

D. general Gabriel Marinescu, vice-preşedinte al Federaţiei române de football şi preşedinte al clubului Venus, a răspuns favorabil, propunerii care i s'a făcut de a acorda patronajul d-sale matchurilor echipei Czarni.

D. general Marinescu este un vechi susţinător al hockeyului pe ghiaţă. D-sa a încurajat acum câţiva ani, fondarea echipei Poliţiei care şi-a încetat activitatea din motive neprevăzute şi a arătat mult interes pentru acest sport.

Preşedintele Venusului va asista la ambele matchuri ale echipei Crarni în Capitală.

ECHIPA CZARNI A SOSIT ERI DIMINEAŢA IN CAPITALA

Echipa de hockey Czarny din Lwow, a sosit eri dimineaţă în Capitală, după o întârziere de patru ore

Victimele acestei întârzieri au fost internaţionalul venusist Bărbulescu, rugbystul Pană şi redactorul nostru de specialitate, cari au îngheţat pe peron, cu ochii spre... Polonia.

Buchetele de flori s'au veştejit şi ele, aşa încât polonezii s'au mulţumit cu trei strângeri de mână şi un întreit hip-hip hurra, strigat voiniceşte de cei trei eroi. (Eroi, cu drept cuvânt, căci Bărbulescu, de pildă, era să fie luat şi de... razzie. Abia a scăpat mulţumită carnetului de internaţional (!).

Vecinii noştri au fost conduşi până la «Hotel Esplanade», de unde s'au dus să ia masa la saloanele «Arta».

După amiază, le-am făcut o vizită profesională, la hotel, unde au găsit toată echipa în paturi, obosiţi oarecum de călătorie. Sunt a proape toţi blonzi, solizi, simpatici. Cel mai volubil este d. Locsczynski Florian, campion de patinaj artistic al Lembergului şi sfătuitor tehnic al echipei.

Băeţii ni se plâng de greutatea voiajului şi mai cu seamă de lipsa de antrenament. Anul acesta, nu au putut patina deoarece în Polonia nu-i decât un singur patinoar artificial la Katowice.

DECLARAŢII

D. Lowscizinski Florian: Echipa nu-i în formă şi e natural. Nu avem antrenament şi cel mai bun jucător al nostru, Lemiszk este bolnav, aşa încât a rămas la Lwow.

Sperăm, însă că, legăturile sportive româno-polone, vor fi astfel întărite şi mai mult. Venim pentru a 4-a oară în Bucureşti, dar, eu personal, vizitez prima dată capitala ţării d-voastră.

M'a impresionat ordinea de pe străzi şi eleganţa maşinilor.

(Continuare în pagina 2)

O echipă engleză va pleca în Africa de Sud

LONDRA. — O echipă britanică formată din D. W. Butley, R. A. Shayes E. F. Filby, Miles, L. Scott, Saunders şi R. Thomas va întreprinde un turneu care va dura şase săptămâni.

Această echipă va pleca zilele acestea şi va debarca la Capul Bunei Speranţe, unde la 14 Ianuarie va întâlni selecţionata Provinciei occidentale.

Această formaţie care se va deplasa prin multe locuri, va face toate drumurile cu avionul.